

REVOLTA II

STOMFF ANDREI AUREL

REVOLTĂ II

A fost o vreme când priveam
Doar din mașină, când treceam,
Cartierul primăverii lor,
Al lor, al comuniștilor.

Suiți pe tronuri din popor
Călcau pe roșul lor covor
Stropit cu sânge strămoșesc.
O! Brav partid muncitoresc!

Cu tine țara se dezvoltă
Și nu e vreme de revoltă
Cu timpul rupt în cincinale
În care construim furnale

Ori sonde care scot petrol.
Și n-ai să faci colesterol
Cu soia și cafea-cicoare.
E tare comunismul! Tare!

Dar s-au certat doi securiști
Și cu talentul de artiști
Au promovat o revoluție.
Dar n-am scăpat de persecuție

Când după un crăciun dantesc
Iți pe plaiul românesc
O ciocoime nepătată
Și-atunci să vezi ce trai mai tată!

„Să vindem sonde și furnale”,
Să umplem buzunare goale
Cu spăgi pe-ntregul inventar
Vândut oricui pe un dolar.

N-aveam atunci, n-avem acum,
Greșim mereu același drum
Și-alegem dintre două rele
Dar căpătăm numai bebele

Și-n timpul nepăsării noastre
Se umple țara de dezastre.

POEZII ONLINE

Ne arde focul viitorul,
Ne pleacă peste zări poporul,

Și se despăduresc Carpații
De venetice corporații
Ce ne-or lăsa săraci și goi.
Întoarce Doamne înapoi

Pe Decebal, pe Burebista,
M-am săturat să văd batista
Pe un țambal mâncat de vreme
Când România noastră geme.

S-au dus armate de martiri
Și ne culcăm pe tânguirii
Și pe proteste efemere
Atunci când România cere

Să nu uităm că ne-a crescut,
Să nu uităm ca-nenceput
E miedul dulcii libertăți.
Adevărate nu bucăți

De cașcaval căzut din cioc.
Cu vieți vândute la talcioc
Numai revolta ne ajută.
De-aici doar moartea ne strămută!

Trezește Doamne nația mută!